

Niš naš čas

Obiskali smo Zlebnikovo domačijo v Sentvidu nad Zavodnjami, kjer je pred tridesetimi leti padel partizanski pesnik in narodni heroj Karel Destovnik Kajuh kot borec Stirinajste divizije. Govorili smo z nekaterimi prebivalci, ki so se tistega mrzlega zimskega dne na pustni terek pogovarjali s Kajuhom, ne vedoč, da bo to njihovo zadnje srečanje z njim. Potrkali smo na vrata Angele Ročnik, upokojene učiteljice v Zavodnjah, se spustili v Strmino k Janezovi mami, zelo prijazno pa nas je sprejela tudi Bankova Ančka, ki je kot štirinajstletno dekletce vozila padle partizane na pokopališče v Zavodnje. Več o tem na zadnji strani.

15. februar 1974 • Leto X., št. 6 (215) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuben Narak

SKUPŠČINA POKLICNIH ŠOL SR SLOVENIJE

ZADNJO SOBOTO JE BILA OB 10-LETNICI OBSTOJA V VELENJU SKUPŠČINA ZDRUŽENJA POKLICNIH ŠOL SR SLOVENIJE, KI ZDAJ ŽE ZDRUŽUJE 40 POKLICNIH IZOBRAŽEVALNIH ZAVODOV IZ NAŠE REPUBLIKE.

Udeležence skupščine, delegate in goste je na začetku dela pozdravil direktor Šolskega centra Velenje, Ivo Jamnikar, ki je orisal razvoj te izobraževalne institucije, pri čemer je zlasti še poudaril prizadevanja, da bi mlade, ki jih vzgaja v Šolskem centru Velenje, kar najbolj pripravili za življenje in ustvarjanje, to je, da bodo sposobni uveljavljati tako novo tehnologijo kot utrjevati samoupravne odnose.

O delu Zdrženja poklicnih šol SR Slovenije v zadnjih treh letih je poročal predsednik upravnega odbora Hrabroslav Premelč. Najbolj aktivno so reševali posebej še naloge v zvezi s financiranjem strokovnih šol, samoupravnim sporazumevanjem o delitvi dohodka in osebnih dohodkov ter z razvojem samoupravnih odnosov na šolah in na področju strokovnega šolstva nasploh.

Posebej še lani so v okviru združenja večkrat obravnavali problematiko nadaljnjega razvoja samoupravnih odnosov, tako v okviru posameznih šol kot v povezovanju navzven in v interesnih skupnostih. Za šole kot organizacije združenega dela posebnega družbenega pomena, je bilo posebej važno, kako zagotoviti soudeležbo družbenih dejavnikov, gospodarstva, staršev in učencev v samoupravljanju. Pomembno pa je tudi vprašanje, v katere samoupravne oblike povezovanja skupnih interesov se bodo povezovale strokovne šole z organizacijami združenega dela, za katere izobražujejo kader oziroma s širšo družbeno skupnostjo.

Ker so bili v zadnjem času sprejeti številni dokumenti o vzgoji in izobraževanju, se bo moralo združenje kar najaktivneje vključiti v uveljavljanje sprejetih načel, še posebej

tudi zato, ker vedno znova ugotavljamo velik pomen strokovnega izobraževanja, zlasti še poklicnega. Potrebna bodo večja materialna vlaganja v strokovno šolstvo tudi zato, ker postaja izobraževanje zaposlenih ob delu stalna naloga, ki jo terja vse hitrejši razvoj znanosti in tehnologije. Združenje pa se bo moralo v prihodnje aktivno vključiti tudi v oblikovanje stališč o izobraževanju in o njegovem prenašanju iz gospodarstva na druga področja, ne le glede nadalj-

njega razvijanja sistema srednjega šolstva, pač pa tudi pri nadaljnjem izpopolnjevanju učnih načrtov zaradi spreminjajoče se tehnologije. Ob vsem tem pa ne bo kazalo pozabiti tudi vzgojne funkcije naše angažirane šole.

S sprejemom novega statuta se združenje samoupravno na novo organizira in preimenuje v Skupnost strokovnih šol SR Slovenije, oblika neposrednega odločanja vseh članov združenja pa bo zbor delegatov.

KJE BODO GRADILI ČETRTO STOPNJO?

Svet za energetiko gospodarske zbornice SR Slovenije, je zahteval od Termoelektrarne Šoštanj, da pripravi še drugo lokacijo za TE Šoštanj IV., če je ne bi bilo mogoče graditi zaradi izkopa večjih količin lignita na prostoru neposredno ob tretji fazi Termoelektrarne Šoštanj.

Na seji prejšnji teden je svet za energetiko gospodarske zbornice SR Slovenije znova pregledal priprave na gradnjo novih elektroenergetskih objektov v naši republiki, posebej še priprave za gradnjo IV. faze TE Šoštanj 4, moči 300 MW.

Priprave za gradnjo tega novega objekta v Šaleški dolini so v polnem teku, seveda za gradnjo na prostoru ob TE Šoštanj 3, ki je bila odobrena pred letom dni in za lokacijo katere je dal soglasje tudi rudnik lignita Velenje. Ker pa so zadnje raziskave pokazale, da so v neposredni bližini te prve lokacije najbrž večje zaloge lignita, katerih izkop bi bil ekonomsko ugoden. Podrobnejše raziskave o teh novih nahajališčih lignita, razumljivo, ni bilo mogoče opraviti v kratkem času in bodo končane pred-

vidoma šele do začetka maja.

Ker pripravljala dela za gradnjo nove, četrte faze Termoelektrarne Šoštanj ni mogoče prekiniti za toliko časa, dokler ne bodo znani dokončni rezultati zadnjih raziskovalnih del, je svet za energetiko gospodarske zbornice SR Slovenije priporočil Termoelektrarni Šoštanj, da naj prične nemudoma s pripravo druge lokacije za novo TE Šoštanj IV, če bi geološke raziskave potrdile domnevo, da spričo zalog lignita ob neposredni bližini TE Šoštanj 3 tam ne bi kazalo graditi nove, četrte faze TE Šoštanj. Ta novi elektroenergetski objekt moramo namreč zgraditi v predvidenem roku, saj bi bila kakršnakoli zamuda pri gradnji velika izguba tako za gospodarstvo kot za vso našo družbo.

SKUPNE STRANI

Deset uredništev iz raznih področij naše dežele (Pomurje, Velenje, Ljubljana, Kropa, Sisak, Beograd in Svetozarevo) se je odločilo za sodelovanje v obveščanju svojih bralcev z izmenjavo informacij iz svojih sredin — regij, komu oziroma organizacij združenega dela — s ciljem, da z racionalnejšo porabo sredstev čim prej povečamo ali celo podvojimo obseg informacij, ki jih zdaj nudimo v svojem listu.

Upamo, da bomo na ta način povečali krog bralcev in skupaj z vsemi vami uresničili to izmenjavo informacij, ki bo objavljena na naših straneh vsakih štirinajst dni. Tako bomo posredovali informacije, ki vas najbolj zanimajo. V kolikor bo uredništvo potrebovalo odgovore na vprašanja, na katera samo ne najde odgovore, bo sporočilo ostalim kaj želite vedeti in kdo bi vam lahko odgovoril po vašem mnenju. Vsi skupaj si bomo prizadevali dobiti najbolj avtoritativna tolmačenja tistih problemov, ki vas najbolj zanimajo. Pri tem se bomo posluževali vseh virov informacij, ki so na voljo.

Kakor vidite, sodelujemo v izmenjavi informacij z listi iz raznih republik. Skupna naklada se giblje okrog sto tisoč izvodov štirinajstrednevo, bralcev pa je nedvomno več kot 400.000, kajti

vsak list gre skozi več rok ene ali več družin. Nekateri listi imajo svoje bralce tudi v drugih komunah, nekateri pa celo v vseh republikah in tudi v tujini, saj so to listi ne samo posameznih organizacij združenega dela ali posameznih komun, temveč tudi regij in združenih organizacij združenega dela.

Pričakujemo, da nam se bodo kmalu pridružili v sodelovanju v izmenjavi informacij tudi drugi listi in tudi tiste organizacije združenega dela, ki še nimajo svojega lista, lahko pa ga z našo pomočjo osnujejo. S takšnim združenjem dela namreč želimo pomagati uresničevanje ustavne pravice občanov na obveščeno, ki je potrebna za odločanje v samoupravljanju, kajti uresničitev teh pravic je glavni cilj uredništev, ki to sodelovanje začinjajo.

Prepričani smo, da je trenutek uresničevanja novih ustav, priprav na X. kongres ZKJ in reorganizacij družbenopolitičnih organizacij za hitrejšo uresničevanje združenega dela na področju obveščanja, ki naj služi združenemu delu in nastaja po načelih enotnega tržišča.

Pričakujemo tudi, da nam boste pomagali izbirati teme, ki so najbolj zanimive za delovne ljudi in smo prepričani, da se strinjate z našo ugotovitvijo, da nam manjka stalnih vestí in

novic o tem kako konkretno uresničujemo skupne akcije kot so: izgradnja stanovanj za delavce, štednja za stabilizacijo, zagotavljanje ozimnice, uresničevanje ustavnih dopolnil, uvajanje delegatskega sistema, nagrajevanje po delu itd., o čemer je v načelu veliko govora in kar nam je povsem jasno in pojasnjeno, vendar so nam izkušnje iz drugih sredin v glavnem vendarle neznane ali vsaj mnogo pre malo znane.

Zanima nas kaj mislite vi bralci o tem sodelovanju in kaj nam predlagate za izboljšanje, širjenje in večanje uspeha tega sodelovanja. Upamo, da nam boste pisali o tem in obljublamo da vas bomo obveščali o vsem kar je v zvezi s tem sodelovanjem. O tem sodelovanju in njegovih materialnih učinkih, ki naj bodo prispevek štednji za stabilizacijo (povečevanje materialne osnove obveščanja in obsega obveščenoosti samoupravljalcev brez večjih stroškov oziroma racionalnejša poraba sredstev) bo več govora v prihodnje, kajti res je mogoče podvojiti obseg vsakega lista OZD ali komun ne da bi porabili več denarja kot pa ga že trošimo za obveščanje. Seveda pod pogojem, da sedanji krog sodelujočih znatneje razširimo, za kar pa bomo skrbeli z vsemi poslovnimi sredstvi, ki so nam in nam bodo na voljo.

SLAVJE V DOLIČU

V nedeljo, 17. februarja, bo v zadržnem domu v Doliču osrednja slovesnost v Mislinjski dolini v počastitev 30-letnice pohoda XIV. divizije na Štajersko.

Podobor Serčerjeve brigade v Slovenj Gradcu pripravljata skupaj z občinsko organizacijo Zveze združenj borcev NOV Slovenj Gradec v nedeljo, 17. februarja,

v Doliču osrednjo slovesnost v počastitev 30-letnice legendarnega pohoda XIV. divizije na Štajersko. Slavje bo v zadržnem domu v pričetku ob 10. uri.

Organizatorji so povabili na proslavo v Doliču vse borce XIV. divizije iz Slovenj Gradca ter delegacijo odbora slavne XIV. divizije iz Ljubljane, govornik pa

bo komisar Serčerjeve brigade Miha Butara-Aleks.

Priložnostni kulturni program na osrednji slovesnosti v počastitev 30-letnice pohoda XIV. divizije na Štajersko pa bodo v zadržnem domu v Doliču izvedli učenci osnovne šole iz Mislinje in lani ustanovljeni moški pevski zbor XIV. divizije iz Doliča.

SEKRETAR MEDOBCINSKEGA SVETA ZVEZE
KOMUNISTOV ZA KOROŠKO, IVAN BOŠNIK,
GOVORI ZA »NAS ČAS« (II)

Letošnje naloge koroških komunistov

Pred dnevi smo obiskali na sedežu Medobčinskega sveta ZK za Koroško v Slovenj Gradcu sekretarja Ivana Bošnika in ga naprosili za oceno dosežkov preteklega obdobja in pa za pregled najpomembnejših nalog, s katerimi se bo Zveza komunistov na Koroškem še posebej soočala v letošnjem letu.

V prvem prispevku, ki smo ga objavili pred tednom dni, je Ivan Bošnik odgovarjal na vprašanja o razvoju in dosežkih v letu 1973, v nadaljevanju pa objavljamo pogovor o letošnjih nalogah koroških komunistov.

Težišče prihodnjega dela Zveze komunistov na Koroškem bo usmerjeno v organizirano aktivnost za uresničitev vsebine delavskih ustavnih dopolnil, novih ustav in za izpolnitev nalog, ki čakajo Zvezo komunistov pred spomladanskimi skupščinskimi volitvami. Na področju družbeno ekonomskih odnosov pa bodo prizadevanja usmerjena posebej še za večjo produktivnost dela, za boljšo organiziranost organizacij združenega dela, za večjo povezanost gospodarstva in pa za takšne odnose, v katerih bo delovni človek dejansko razpolagal za rezultati svojega dela.

Po besedah Ivana Bošnika se bodo nadalje zavzemali za krepitev idejno politične vloge Zveze komunistov, za kar bodo kolikor je najbolj mogoče razvijali oblike idejno političnega usposabljanja članstva, v središču pozornosti bo nadalje obnavljanje ZK, pozabili pa ne bodo tudi na takšno organiziranost, da lbo Zveza komunistov dejansko prisotna na vseh področjih dela in ustvarjanja.

ZK MORA URESNICEVATI POLITIKO DELAVSKEGA RAZREDA

»V prihodnje mora biti ustvarjalno delo Zveze komunistov mnogo bolj kot doslej prisotno v drugih družbeno političnih organizacijah«, meni Ivan Bošnik. »S samoupravnim dogovarjanjem moramo uresničevati politiko Zveze komunistov dejansko na vseh področjih. Komunisti morajo postati kar najbolj aktivni borci za boljše socialistične odnose znotraj drugih družbeno političnih organizacij. Ustavne novosti in uveljavitev delegatskih razmerij pa zahtevajo, da bo Zveza komunistov tudi na Koroškem kar najbolj dosledno uresničevala politiko delavskega razreda. Hotenja de-

lovnih ljudi morajo biti prisotna v vseh akcijah organiziran družbenih sil. Pri tem pa mora Socialistična zveza, z aktivnimi člani Zveze komunistov znotraj nje, kar najbolj ustvarjalno delati in obvladovati celotno družbeno politično dejavnost, in to ne samo v občini, pač pa zlasti še v krajevnih skupnostih, kar je nadvse pomembno.«

SOLIDARNOSTNO PRELIVANJE DOHODKA

Po pripovedovanju sekretarja Medobčinskega sveta ZKS za Koroško si bo Zveza komunistov prizadevala še bolj okrepiti tudi socialno varnost delovnih ljudi. Potrebne bodo nove pobude za solidarnostno prelivanje dohodka, in to z zaključnim namenom, da se zmanjšajo socialne razlike. Do solidarnostnega prelivanja dohodka bo morala priti tako znotraj občin, kot v regiji.

Zgraditi bo treba še več stanovanj za delavce, in ne nazadnje, poskrbeti za to, da bodo ustvarjeni boljši pogoji za varstvo otrok tudi na podeželju, saj bo mogoče le na ta način že v zgodnji mladosti, kolikor je objektivno mogoče, izenačiti možnosti in pogoje za vzgojo in izobraževanje mladine.

NEPOSREDNE NALOGE ZVEZE KOMUNISTOV

»Vprašujete me tudi za neposredne naloge Medobčinskega sveta ZK za Koroško oziroma koroških komunistov? V predlogu programa dela Medobčinskega sveta ZKS smo jih zapisali kar precej, najvažnejše akcije pa bodo nedvomno v zvezi z nadaljnjim povezovaljem gospodarstva, odpravo strukturnih problemov in še večjim razvojem vseh oblik šolstva«, je odgovarjal Ivan Bošnik.

»Nadaljevali bomo z akcijo za povezovanje

kmetijstva in gradbene operative. Vseskozi doslej sta bili ti dve gospodarski dejavnosti, vsaj na Koroškem, slabo povezani. Znotraj gradbene operative, na primer, je več manjših organizacij združenega dela, ki sicer ne poslujejo z izgubo. Zagotovo pa ne dosegajo takšnih poslovnih uspehov, kot bi jih lahko, uveljavljena ni politika skupnih vlaganj itd. Prednosti povezovanja so več kot očitne, zato je treba akcijo v letu 1974 pripeljati do kraja. Medzadružni svet kmetijskih zadrug je že pred časom imenoval posebno delovno skupino, ki je pripravila več ekonomskih, organizacijskih in kadrovske predloge za povezanost koroškega kmetijstva. Zadnji predlogi se zavzemajo za povezanost kmetijstva znotraj regije in za vključitev v združeno podjetje Gozdarstvo in lesna industrija Slovenj Gradec.«

Zveza komunistov pa se bo aktivno vključila tudi v razreševanje problemov pri odpravljanju strukturnih nasprotij. Prizadevala si bo za hitrejši razvoj blagovnega prometa, saj odteka dobršen del kupne moči zaradi slabe razvitosti trgovske mreže iz regije v druge kraje, spodbujala pa bo tudi preusmerjanje gospodarstva in vsa tista prizadevanja, da bi znotraj posameznih organizacij združenega dela poiskali najboljše rešitve za hitrejši razvoj in dvig standarda zaposlenih ter občanov.

ZAGOTOVITI JE TREBA TUDI HITREJŠI RAZVOJ ŠOLSTVA

»Ob napredku, ki smo ga dosegli v šolstvu, saj so bile ustanovljene nove šole, organizacije združenega dela namenjajo za izobraževanje vse več denarja, v občinah so ustanovljeni posebni skladi za štipendiranje, izredno pa se šola več kot 600 zaposlenih, bo potrebno« po besedah Ivana Bošnika, sekretarja Medobčinskega sveta ZKS za Koroško, »še naprej razvijati in izpopolnjevati mrežo šol, tako da bo omogočeno usposabljanje in izobraževanje vsem mladim, posebej še za tiste poklice, ki jih koroško gospodarstvo in družbene službe najbolj potrebujejo. V ospredju je zlasti izpopolnitev mreže strokovnega šolstva, pri čemer računamo najprej na nove šole za izobraževanje in usposabljanje kovinarskih, metalurških in lesnih delavcev.«

Kako bo Merx razvijal trgovino?

Odborniki občinske skupščine Slovenj Gradec menijo, da letošnji gospodarski načrt TOZD Merx ni v skladu s prizadevanji za hitrejši gospodarski razvoj Mislinjske doline • Še v februarju zbor delovnih ljudi TOZD Merx.

Iz letnih smernic družbeno ekonomskega razvoja občine Slovenj Gradec za leto 1974, ki so jih obravnavali občinski odborniki na zadnji seji, izhaja, da si v glavnem vse delovne skupnosti prizadevajo, da bi v tem letu gospodarile tako, da bi zagotovile prihodnji hitrejši razvoj tako organizacije združenega dela kot Mislinjske doline.

Ena od organizacij združenega dela, ki se — tako je mogoče sklepati iz predvidevanj za gospodarjenje v letu 1974 — v ta prizadevanja ne vključuje TOZD Merx Slovenj Gradec. Medtem ko računa gospodarstvo občine Slovenj Gradec letos na povečanje celotnega dohodka za 40 %, skladov za 58 % in neto osebnih

dohodkov na zaposlenega za 18 %, načrtujejo v TOZD Merx Slovenj Gradec povečanje celotnega dohodka le za 9 %, skladov za 5 % in neto osebnih dohodkov na zaposlenega za 6 %.

Podobno kot pred tem direktorji organizacij združenega dela in člani občinskega vodstva ZK so tudi občinski odborniki izrazili nezadovoljstvo zaradi predvidenega razvoja, prav tako pa tudi zaradi odnosa celjskega Merxa nasploh do razvoja trgovske mreže v Mislinjski dolini. Na seji je bilo povedano, da je v zadnjih letih ustvaril Merx za okrog 10 milijonov dinarjev skladov v Mislinjski dolini, moderniziral pa je le poslovalnico v Mislinji, kar je veljalo okrog 900.000 din.

Lani so obetali začetek modernizacije poslovalnic tudi v Slovenj Gradcu, vendar je vse ostalo le pri obljubah.

Odborniki so pooblastili predsedstvo, da še v mesecu februarju skliče zbor delovnih ljudi TOZD Merx Slovenj Gradec, na katerem bi spregovorili o načrtih za razvoj blagovnega prometa v Mislinjski dolini in o tem, kako se bo celjski Merx oziroma njegova TOZD Slovenj Gradec vključevala v ta prizadevanja. Med drugim je bilo slišati na zadnji seji občinske skupščine Slovenj Gradec tudi mnenje, da v Mislinjski dolini v prihodnje ne bodo zainteresirani za trgovsko organizacijo oziroma sploh organizacijo združenega dela, ki se ne bo oziroma ne želi vključiti v splošna prizadevanja za gospodarski napredek tega območja.

Srečanje slavistov

Sobotno srečanje slavistov, ki ga organizira v Slovenj Gradcu podružnica slavističnega društva za Koroško, bodo posvetili 100-letnici rojstva in 10-letnici smrti Frana Ksaverja Meška.

Podružnica Slavističnega društva Slovenije za Koroško bo pripravila v soboto, 16. februarja v Slovenj Gradcu strokovno srečanje slavistov ob 100-letnici rojstva in 10-letnici smrti Frana Ksaverja Meška. Zraven slavistov s Koroške se bo srečanja udeležila tudi delegacija iz Ormoža, kjer je bil Meško rojen.

Z besedo o Mešku bo začel srečanje dr. Franc Sušnik, ravnatelj Studijske knjižnice Ravne, za njim pa bodo spregovorili še profesor Viktor Smolej, dr. Anton Slodnjak, profesor Tone Turčin in profesor Stanok Kotnik, ki bo predstavil diapozitive krajev, kjer je Meško služboval.

Udeleženci srečanja slavistov v Slovenj Gradcu bodo obiskali Sele, kjer je

Meško pred desetimi leti sklenil življenjsko pot.

V soboto bo na Selah premiera Meškove drame »Pri Hrastovih«, ki so jo pod režijskim vodstvom Marijana Belina iz Ljubljane nastudirali člani Kulturnoprosvetnega društva Sele. Literarni krožek z osnovne šole »Franjo Vrunč« pa bo izdal posebno številko glasila posvečenega Franu Ksaverju Mešku. Med drugim bodo objavili spomine vaščanov Sel na Meška.

V Mislinjski dolini pripravljajo še nekaj drugih slovesnosti ob 100-letnici rojstva in 10-letnici smrti Frana Ksaverja Meška. Med drugim računajo, da bi na Selah odkrili Mešku spominsko ploščo, v Slovenj Gradcu pa mu naj bi postavili spomenik.

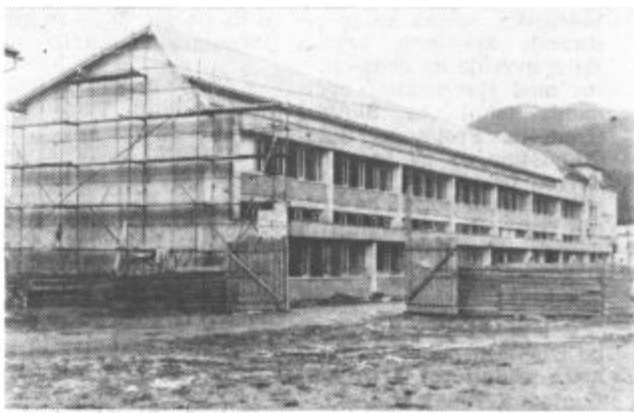
Razprava o občinskem statutu

TEŽIŠČE RAZPRAV O PREDLOGU NOVEGA STATUTA OBČINE SLOVENJ GRADEC BO V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH.

Osnutek novega statuta občine Slovenj Gradec, ki so ga obravnavali občinski odborniki na eni zadnjih sej, je doživel precej bistvenih sprememb. Posebna komisija, ki pripravlja nov občinski statut, je te dni končala z delom tako, da se je že začela razprava o predlogu občinskega statuta. Nosilec javne razprave o občinskem statutu, ki bo potekala hkrati z obravnavo statutov krajevnih skupnosti, je Socialistična zveza. Do začetka marca bodo o predlogu novega občinskega statuta razpravljali po krajevnih skupnostih, kjer bo težišče vseh razprav, obravnavali pa ga bodo tudi v temeljnih organizacijah združenega dela.

V Mislinjski dolini bodo obravnavo predloga novega občinskega statuta združili s predkandidacijskimi in

kandidacijskimi zbori, najpozneje 5. marca pa mora Skupščina občine Slovenj Gradec sprejeti nov občinski statut.

Do začetka junija, ko bo slavila Mislinjska dolina občinski praznik, bo zgrajenih 13 novih učilnic za osnovno šolo »XI. SNOUR Miloš Zidanšek« v Smartnem pri Slovenj Gradcu. Jeseni tretje ne bo več, v zadovoljstvo solarjev in prosvetnih delavcev, torej izmene.

Ustanovljen zavod za kulturo

Slovenjgraška občinska skupščina je na zadnji seji soglašala z združitvijo kulturnih zavodov iz središča Mislinjske doline v Zavod za kulturo Slovenj Gradec. Sestavljajo ga Umetnostni paviljon, Knjižnica in Muzej ljudske revolucije. Direktor novoustanovljenega Zavoda za kulturo Slovenj Gradec je profesor Karl Pečko.

Pustni karneval v Mislinjski dolini

Kulturnoprosvetno društvo Stari trg pri Slovenj Gradcu bo letos na pustno nedeljo, 24. februarja, spet pripravilo karnevalski sprevod. Pred tremi leti so Starotržani obnovili tradicijo karnevalskih sprevodov iz pred vojnih let, letošnji pa bo torej že četrti.

Sprevod bo krenil ob 8,30 uri iz Starega trga, ob 9. uri pa bo na Glavnem trgu v Slovenj Gradcu. Organizatorji karnevala zatrjujejo, da bo v sprevodu najmanj 10 »objektov«. O tem, kaj vse bodo prikazali v sprevodu, za zdaj še molčijo, pravijo pa, da tudi v Slovenj Gradcu ne bodo mogli mimo perečih problemov energetike in nekaterih drugih težav, s katerimi se srečujejo prav vsi. V Slovenj Gradcu pa se bodo karnevalskemu sprevodu pridružili še solarji.

Na pustno nedeljo bo v Slovenj Gradcu naprodaj tudi humoristični list »Kurent«.

Umetnost črne Afrike

Afrški domačini pletajo posode iz bananinih stebel, papirusa, palmovih vlaken, iz raznih savanskih trav, iz listov dreves, dateljnovih stebel, iz vlaken ovijalk. Tehnika pletenja obsega neskončno mnogo različnih vzorcev. Ti nastajajo že pri osnovnem pletenju. Temu so dodani vzorci, narejeni iz drugega materiala. Razstavljeni pleteni izdelki predstavljajo ovito ali spiralno svitkasto tehniko in variante prepletanja osnove in votka. Posoda plemena Vakambe iz Kenije, v kateri nosijo domačini na glavi banane ali piščance na vaški trg, je pletena iz okvirnega vodoravnega protja in iz močnih pokončnih vlaken. Podolgovata posoda plemena Kikuju je gosto pletena, vzorec predstavlja diagonalno pletenje ali cikcak motiv. Posodo so uporabljali pri izdelovanju piva iz prosa. Nekateri drugi pleteni izdelki, okrašeni z črtastim raznobarvnim vzorcem, izvirajo iz Ruanda Urundi.

Prvobitno orožje afriških domačinov predstavljajo razstavljene puščice in kopja. Konice puščic, ki so privezane ali nasajene na trstično

ali leseno palico, so oblikovani listi ali ostrih konice, z dodanimi nasekanimi ostrimi kaveljki. Te konice so navadno zastrupljene.

Razstavljen je tudi lep primerek srpastega noža plemena Mangbetu, z držalom iz slonovine. Imenovano pleme je ustvarilo v afriški umetnosti poseben mangbetu stil, tako v slonovini, kot v

Tradicionalna umetnost plemena Makonde

kovinskih izdelkih. Srpasti nož, uporabljen kot orožje, lahko povzroči smrten udarec na glavi. Mangbetu nož je lahko tudi ceremonijalen predmet, čudovito okrašen in uporabljen ob slovesnih priložnostih.

Del hišne opreme pri plemenu Makonde v Mozambiku, je pleten ležalnik, ki stoji pred kočo, na njem pa počivajo samo moški. Razstavljenih je tudi še nekaj primerov lesenih stolčkov, okrašenih z vrezanimi obrisami in s figuralnimi oblikami.

Makonde že več desetletij poznamo kot edino pleme vzhodne Afrike, ki izdeluje kvalitetne kipce in maske. Sodobna umetnost Makonde je postala pojem v Evropi in Ameriki.

Makonda pleme pripada Bantu črncem. Živi v severnem Mozambiku in v južni Tanzaniji na visoki planoti, imenovani Makonde. To so kmetje, ki na skromni zemlji pridelujejo predvsem proso, koruzo in fižol.

Stanujejo v kopastih kočah. Pri njih je uveljavljen patriarhat, toda z močnimi sledovi matriarhata. Zaradi nedostopnosti visoke planote je to pleme razmeroma dlje časa ohranilo svoje tradicionalno življenje v vsej izvornosti. Pozno so prišli v stik z evropsko civilizacijo, čeprav je bila reka Rovuma prometna suženjska pot z morja v notranjost dežele.

To je bilo tudi zadnje pleme, ki je v Mozambiku prišlo pod portugalsko kolonialno upravo.

Vsaka vas živi svoje neodvisno življenje, ima svojega poglavarja, svoje tradicionalne vaske institucije, združene v klanu, svoja verovanja v umrle prednike, svoja iniciacijska obredja in na njih zgrajen ves sistem klanske hierarhije. Posebnost tega plemena je stara tradicija kiparjenja v lesu. O tem pričča tudi legenda. V davniini je prvo živo bitje, ki še ni bilo človek, izrezljalo iz lesa figuro ženske. Postavilo jo je na sonce pred jamo, v kateri je prebivalo. Naslednji dan je figura oživela in postala njegova žena. Čez nekaj časa se je iz zveze prvih dveh bitij rodil prvi Makonde, ki je bil prvi človek na svetu.

Umetnost tega plemena, umetnost, ki vključuje zgodovino, mite in legende, je izredno stara in sega nazaj nekaj desetisoč let. Skulpture nam danes pripovedujejo o zgodovini tega plemena in te skulpture predstavljajo v veliki večini ženske like, zato so nam lahko kot eden dokazov, da je bil pri tem plemenu razširjen matriarhat. Beli kolonialni uradniki predvsem pa še misionarji, so skoraj povsem zatrli izdelovanje tradicionalne lesene skulpture. Uničevali so maske in kipe ter

s tem skušali zatreti tudi običaje in verovanja plemena. Tako je tradicionalna skulptura Makonde nekaj desetletij nazaj dovala in skoraj zamrla.

Makonde so še skulpture, ki kažejo ljudi pri vsakodnevnih opravilih, posebej pa še skrivnostno življenje odraslih. Te skulpture so izdelovali največ v iniciacijskih šolah, v šolah, kjer so pripravljali mladino za vstop v tajne družbe. Prav zasluga teh šol je, da se je spretnost rezbarjenja lesa tako množično ohranjala iz roda v rod. Te šole so bile odlično organizirane. Otroci so preden so jih sprejeli v družbo odraslih, odpeljali iz vasi na osamljene kraje. Tu so jih šest mesecev vzgajali za življenje. Otroci so lahko spoznali vse skrivnosti simbolov svojega plemena, verovanja, vse, tudi abstraktne socialne vrednote, odgovornost seksualnega življenja. Učili so se tudi praktičnih stvari — od lova do izdelave lesenih skulptur. Sele potem, ko je bil fant sprejet v družbo odraslih, je lahko izdeloval obredne maske in kipce. Izdelovanje ritualnih figur pa je bilo vključeno kot sestavni del plesa, pesmi, peregovora. Pri tem rezbarjenja niso smeli poenostavljati, temveč so mo-

rali vsako izdelano figuro zavestno dojeti. Na visoki planoti je iniciacijska šola delovala še do leta 1950.

Ker so portugalski kolonialisti vse močnejše zatirali to pleme, je več kot 10.000 članov plemena Makonde prebežalo samo v letu 1964 v Tanzanijo. Naselili so se predvsem v Dar es Salaamu in v njegovi okolici. Prav ti pa so bili tisti, ki so razvili tudi novo, sodobno Makonde skulpturo, umetnost, ki ji danes pripisujemo še posebno, častno mesto.

Sodobne Makonde skulpture so iz ebenovine, iz lesa, ki je trd za obdelavo. Toda v rokah mojstra Makonde postane to izredno hvaležen les za rezbarjenje. Nova umetnost Makonde ni nič manj množična kot prejšnja stara, še vedno pa je večidel anonimna. V Mozambiku in v Tanzaniji dela 150 rezbarjev za nekega evropskega trgovca, več kot sto jih rezbari v Dar es Salaamu in njegovi okolici. Najboljša so tista dela umetnikov, ki imajo čimmanj stikov s trgovci. Sodobna umetnost Makonde je v manjši meri realistična, bolj je abstraktna, močno stilizirana in skrivnostno simbolična. Sodobna umetnost Makonde ima še pred seboj izredno bodočnost.

Gremo v Indijo

Po zelo dekorativno sestavljenem kosilu je izza mize vstala večina udeležencev lačna. Indijska hrana je tako začinjena, da moraš po vsakem grizljaju loviti zrak in si brisati solzne oči. Čeprav so bila jedila raznovrstna, nekatera na oko zelo vabljiva, je bil okus tako čuden, da razen riža, ki je bil pripravljen samo s poprom, nisem vase spravila ničesar od glavnih jedi. Na vrsto je prišla močnata jed: banane v kolo-barčkih, sredi katerih so se bohotili rdeče koničasti »bonboni«, vse skupaj pa je bilo posuto z drobnimi temnimi zrnci in sladko vabilo. O, groza! Usta so se mi spakila in nisem vedela, kam bi dala »dobroto« iz ust. Banane so bile

no, toda razen bele kave zjutraj in krompirja ni imela nobena jed našega okusa. In tako je večina podlegla nenačrtani shuševalni kuri. Sicer se pa sploh nismo več čudili, da so Indijci tako suhi. Indijci jedo dvakrat

na dan (tisti, ki si to »razkošje« lahko privoščijo). Zjutraj čaj z mlekom in sladkorjem ter začimbami, pozno popoldne pa riž z vsem pikantnim sočivjem. Glavna jed je riž, v gorskih

Delhi k Rdeči trdnjavi — nekdanji rezidenčni velikih mogulov, h kateri smo se vrnili še enkrat zvečer na predstavo »Svetloba in zvoki«. To je bil veličasten zgodovinski show, ki je v najbolj prefinjeni tehniki svetlobe in zvoka prikazal celotno pot indijskega ljudstva od suženj-

ske, ki zelo radi poslušajo anekdote, ki opisujejo njegove ljubezenske pustolovščine, saj je bil ljubimec 16000 molzni-

jezera, svet jim je lahko celo umetni bazen. Zdi se, kot bi se tod rojevale vere. Zaradi množice bogov in božanstev je tež-

zovali, kateri veri pripadajo. V njihovih zamaknjenih obrazih je bilo čutiti njihovo preprosto misel: iz semena vkljeje rastlina in iz ljubezni se rojevajo ljudje. Živijo toliko časa, kolikor jim je pač namenjeno. Zato življenje ljubijo, vendar se tudi smrti ne bojijo. Vera ima tod tako izredno močan vpliv, da predstavlja poleg nizke stopnje izobrazbe, slabih zdravstvenih razmer in kratke življenjske dobe (povprečno 30 let) največjo oviro za hitrejši gospodarski razvoj.

Pred vstopom v tempelje, mošeje in svetišča smo morali sezuti obutev. Marmornate plošče, ki krasijo tla svetišč, so kljub svoji lepoti za nevajenega občudovalca premrzle. Naslednji dan je namreč večina udeležencev pihala in smrkala ter sklenila, da bo svetišča občudovala samo od zunaj s čevlji na nogah.

Tekst in foto: Liza

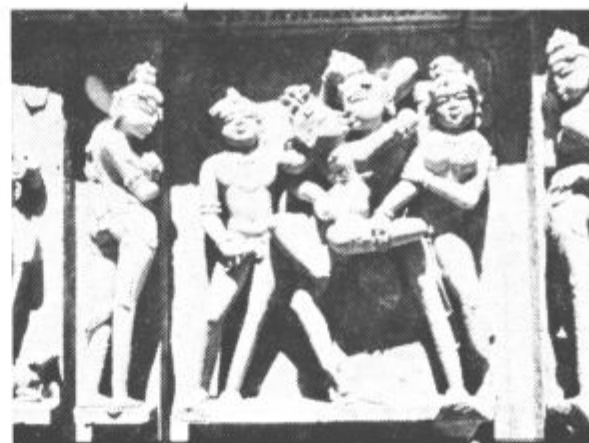
PRIHODNIJIC:
POT V AGRO

Med samimi bogovi

stva do svobode.

Pri ogledu Petkove mošeje, hindujskega templja Birla smo se začeli seznanjati z njihovimi bogovi. Vedeli smo, da je poglavitna indijska religija hinduizem, ki ima dve predhodni stopnji: vedizem in brahmanizem. To vero zastopa kar 83,5 odstotka hindujscev. Poleg njih je še 10,7 odstotka mohamedancev, 2,5 odstotka kristjanov, 1,8 odstotka siksov, 0,74 odstotka budistov, 0,46 odstotka jainistov in 0,37 odstotka parsov.

Poznali smo hindujsko sveto trojico — trimurti — troedinost bogov Brahma, Višnuja in Sive (stvarnik, ohranjevalec in rušitelj pa tudi obnovitelj sveta). V templju, posvečenemu božanskemu junaku Krišnu, smo videli predvsem indijske žene: mlade in stare ter izvedeli, da je ta božanski junak veseli goveji pastir, ki ga molijo predvsem žen-

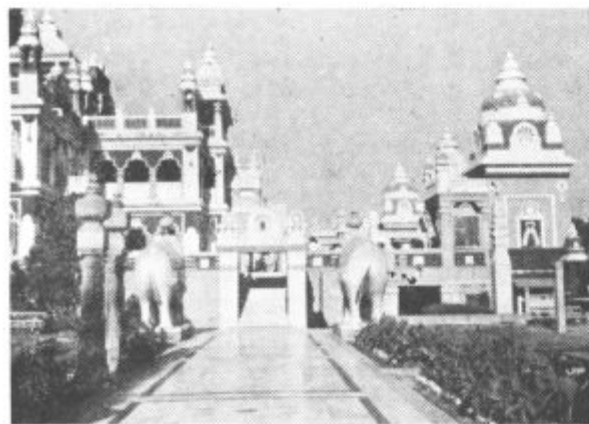

cam. Krišna nastopa kot osma Višnujeva avatara, da ne naštevam ostalih sedmih, saj sem imela v notesu opredeljenih že približno trideset bogov in jih začela med sabo že malo mešati. Vprašala sem vodiča, koliko glavnih bogov sploh imajo. »Draga tovarišica, samo hindujska vera ima po nekem starem zapisu več kot tristo milijonov bogov.« Brez besed sem zaprla beležnico in trdno sklenila, da si ne zapišem niti enega božjega imena več!

Ni čudno, sem razmišljala, saj so prestavljeni v bogove vsi dobri in hudobni duhovi pa tudi tisti ljudje, ki častijo vero ali boljše rečeno določenemu bogu vdano služijo in več razmišljajo o njem, so za hindujsce že bogovi. Poleg tega so svete vse živali (ne samo krave), rastline, reka Ganges z vsemi pritoki,

ko reči, v kaj hinduisti veruje, dobro pa ve, kaj sme in česa ne. Splošno znano je, da ne jedo govejega mesa in imajo nadomestilo zanj v kozjih in kozah.

V templjih smo srečevali najrazličnejše verske berače z rdečo-belimimi črtami narisanimi na čelu, s katerimi so naka-

res banane, rdeči koničasti bonboni so bili feferoni in temna zrnca — poper.

Res je, da so nam poskušali pripravljati kasneje bolj evropsko hra-

naseljih pa proso.

Pred Akhbar hotelom so nas že čakali štirje novi avtobusi. Popeljali so nas mimo Gandhijeva groba in stebra Ashoka naravnost v stari

Razstavlja Slavko Kores

Na dan slovenskega kulturnega praznika je v Velenju odprla razstavo slik akademskoga slikarja Slavka Koresa pomočnik sekretarja za kulturo SRS Andrej Ujčić. V svojem govoru je predstavil avtorja in dejal, da Slavko Kores sodi v prvo povojno generacijo, ki je doštudirala na novoustanovljeni ljubljanski likovni akademiji. Slikar je osvoboditev doživel kot partizan in vojna se je tako ali drugače usodno zarezala v njegov umetnostni nazorski svet. V iskanju umetniške resničnosti deluje resnobno, išče globlje človeške danosti, ki jih ne želi le zapisati, temveč tudi umetniško prizadeto izpovedati. V slikarjevem ustvarjanju zaslutimo realno pot povojne generacije z bogatimi spoznanji in sposobnostmi za prilagoditev novim družbenim tokovom.

Začeli so Kajuhovo spomlinsko praznovanje

V nabit polnem prostoru knjižnice Velenje je bil minuli petek večer Kajuhove poezije. V uvodu je profesor Emil Cesar iz Ljubljane, Kajuhov nagradenec naše občine, ponovno predstavil pesnika in heroja naše revolucije. Tokrat nam je odpiral spoznanja o pesnikovem ustvarjanju, o njegovi veličini in o rasti v revolucijo. Po tem uvodu smo pesnika bolj spoznali. Se več, profesor Cesar nam ga je predstavil v vsej globini in vzročni rasti ter povezanosti umetnika — pesnika, borca in razsežnosti revolucije ter upora zatiranega naroda.

Clani kulturno umetniškega društva »Ivan Cankar« gimnazije Velenje so pod vodstvom prof. Mire Preložnikove pripravili recital Kajuhove poezije. Tudi v tej predstavi smo čutili vso veličino pesnikovega ustvarjanja in nenehno

tonov, a jih osmišljajal z občutljivo osvetljavo. Zanimala ga je razpoložljivost motivov na način, kakor so to znali dati stari, največkrat holandski mojstri. Kores se jim je bližal z njemu prirojeno pedantnostjo in voljo raziskovalca. Postal je mojster tempernega slikarstva še v času, ko je večina prisegala na gibkost in izrazitost oljne tehnike. Nastajali so portreti otrok, pokrajine in vseh letnih časih. Kores je poskušal uravnovežiti barvno poetičnost izraznost in nastajajoči racionalni risarski sistem. Vedno bolj ga je vabil pohod v skrivnost prostora. Prostor kot vizije, prostora kot iluzije in končno prostora kot neskončnosti naše podzavesti; zdaj tople in prijazne, zdaj tuje in hladne, strah vznemirjajoče in celo grozljive.

Kores se je v tem vedno starem in vedno novem slikarskem elementu razvil v odkritelca naravnega sveta, še bolj pa v izpovedovalca svojih lastnih doživetij in občutij o svetu ljudi. V njegovih delih ne gre sa-

mo za oblikovno govorico, za legende, ki jih preberemo, če pozorno spremljamo dogajanja na posameznih slikah. Gre za več, gre za kompleksno pričevanje s celoto slikarske uresničitve: od barve, predmeta ali figure do svetlobe in prostorskih razsežnosti. Vse skupaj ustvarja poetično nadrealistični svet. Tudi v teh razstavljenih delih spoznavamo, kako se prepletata dve klasični človeški prvini: razum in čustvo, ko se slikar odloča o barvnih prvinah, kako skladno gradi ta umetnostni svet in kako niha v njem od strastne napetosti do umirjene modrosti.

Slavko Kores praznuje letos 50. življenjski jubilej in je to njegova prva razstava v jubilejnem letu. Zato smo občani naše občine resnično zadovoljni, da se nam je predstavil s tako bogato razstavo. Obisk obojstrane razstave pa je pokazal, da so tako kvalitetne razstave v našem mestu vedno dobrodošle.

Večer amaterskega filma

Kino klub Gorenje je pripravil v velenjski knjižnici kulturni večer amaterskega kratkega filma. Prikazani so bili trije filmi iz vseh treh zvrsti, in sicer: potpisni barvni film Zorka Kotnika ATENE, igrani barvni film Nade Golobove SPOZNAVANJE, ter žanrski barvni film Mira Kermeleja UTRIP.

Pred vsakim predvajanjem so avtorji komentirali vsebino filma, tako da je bilo gledalcem lažje razumeti vsebino, ki je bila prilagojena zvrstem filma.

Projekcije so se udeležili v glavnem samo mlajši gledalci, starejših je bilo le nekaj. S posebnim zanimanjem so sledili filmom mladi člani kino kluba, ki so se udeležili predstave v polnem številu.

P. M.

V Velenju so proslavili slovenski kulturni praznik

V velenjskem domu kulture je bila 6. februarja osrednja proslava slovenskega kulturnega praznika. S koncertom narodnih in umetnih pesmi je nastopil akademski pevski zbor Tone Tomšič iz Ljubljane.

Temeljna kulturna skupnost je ob tej priložnosti letos prvič podelila priznanja kulturnim delavcem, ki delajo na področju kulture v velenjski občini nepretrgoma 10 in več let. Prav tako so priznanja dobili organizatorji kulturne dejavnosti in posamezniki, ki so dosegli na tem področju izredne uspehe. Priznanja so dobila tudi prosvetna društva in kulturne skupine, ki delajo preko 25 let, pa tudi prosvetna društva, ki so v zadnjih letih dosegla izredne uspehe.

Med pohvaljenimi sta še kolektiv rudnika lignita Velenje in tovarna usnja Soštanj. Ta dva kolektiva izdatno pomagata razvijati kulturno dejavnost.

Priznanja so podelili moškemu pevskemu zboru Kajuh Velenje, prosvetnemu društvu Jože Letonja-Kmet Šmartno ob Paki, DPD Svobodi Soštanj, velenjskemu amaterskemu gledališču, godbi Zarja iz Soštanj, dekliškemu pevskemu zboru KUD Ivan Cankar Velenje in šaleški folklorni skupini. Priznanja pa so dobili naslednji kulturni delavci in

organizatorji kulturno prosvetnega dela: Anica Pukl, Zmago Frankovič, Roža Veber, Stefka Lojen, Franc Klančnik, Ivan Marin, Tine Hudej, Marija Kolar, Karl Cretnik, Vinko Smajs, Tine Steblovnik, Maks Mavec, Stane Zula, Lojzka Zaleznik, Eti Gaberšek, Bojan Orajenšek, Janez Kraševc, Milan Trampuž, Neva Trampuž, Babi Končan, Silvo Tamše, Jurij Jug, Franjo Karančinc, Karl Kordeš, Erika Potočnik, Tone Zerdoner, Anica Suligoj, Maks Podlesnik, Jožica Klančnik, Tone Rep, Bojan Glavač, Rudi Hrovat, Alojz Zavolšek, Alfrida Ambrožič, Milan Tepej, Silvo Kotnik, Anica Podlesnik, Zvone Kortnik, Jože Oštir, Anton Lenart, Ivo Kajb, Ivo Prilčan, Jakob Gregorc, Julij Pačnik, Ivan Ušen, Miro Kermelej, Cveti Močnik, Jože Kotnik, Leon Cimžek, Jože Kolar, Bernarda Podkrižnik, Karla Podvratnik, Viktor Hladin, Franc Dobnik, Karl Hladin, Milan Hladin, Zvone Grebenšek, Albin Rednak, Slavko Pristotnik, Sandi Samobor, Janko Lukman, Jože Oštir,

Friderik Camlek, Ferdo Chrom, Jože Ovnik, Alojz Potrč, Vili Končan, Franc Petek, Slavko Meža, Franc Kvartič, Miha Miklavžin, Anton Šporin, Jože Zavrtnik, Alojz Štih, Ludvik Kováč, Mirko Lešnik, Viktor Crep, Rado Založnik, Rado Kočnik, Janko Zacirkovnik, Anton Urbanc, Jože Ošep, Rudi Rožič, Alojz Srebrer, Herman Zaveršnik, Pavle Golob, Anton Tajnik, Branko Tamše, Franc Vačovnik, Anton Podvratnik, Maks Pavelšek, Rudi Ravljen, Martin Potbočnik, Alojz Dobnik, Ivan Kemprej, Franc Cepelnik, Jože Medved, Viktor Živkovič, Branko Skrub, Danilo Verzelak, Franc Klanfer, Edi Drev, Jože Pirečnik, Karl Pungartnik, Franc Obrez, Albert Zupanc, Zdravko Zupančič, Ivan Matk, Jože Vučin, Ivan Horvat, Miha Berločnik, Ivo Supovec, Janko Osojnik, Jože Zdovec, Jakob Holešek, Vlado Kovačič, Franc Goljuš, Alojz Petrej, Vinko Culk, Andrej Ovn, Jože Repnik, Jože Simek, Franc Živic, Jože Goršek, Marjan Stropnik, Jože Kričej, Stanjo Brunšek, Ivan Miklavžin, Feliks Lipar, Franc Vrzelak, Janez Pukl, Feliks Zajc, Ludvik Kričej, Marjan Sešel, Franc Turnšek, Leopold Krevselj, Alojz Kričej, Albin Plamberger, Janez Polanc, Mirko Vazner, Vinko Medved, Edo Pristovšek, Alojz Koren.

Na seji izvršnega odbora Temeljne kulturne skupnosti Velenje so razpravljali in predlagali, da bi v bodoče podeljevali različna priznanja. V mislih so imeli predvsem tiste kulturne delavce, ki na področju kulture delajo že 30, 40 ali celo 50 let. Na prihodnji proslavi slovenskega kulturnega praznika bodo torej taki delavci dobili posebna priznanja.

Precejšnje število podeljenih priznanj ob letošnjem slovenskem kulturnem prazniku je porok, da bo kulturno delo v velenjski občini še živelo. Prav bi bilo, da bi se tudi več delovnih organizacij zgledovalo po rudniku in tovarni usnja in da bi kulturna dejavnost dobila še več podpore.

ZAIGRALI SO DEDKA MRAZA

Cprav je novoletno praznovanje že za nami in smo se že krepko spoprijeli z delom in problemi v letošnjem letu, se je še vedno lepo spomniti, kako smo praznovali. Pionirji osnovne šole Gustava Siliha, podružnica Sentilj, so za novoletno praznovanje pripravili igrice v štirih dejanjih »Dedek Mraza«. Zelo posrečeno so jo zaigrali dvakrat: prvič pred najmlajšim občinstvom (ciljani in pionirji) ter drugič pred starejšimi. Tako se je dvorana v Arnačah dvakrat napolnila, mladi pa so dobili za zelo lep nastop najlepše priznanje, topel sprejem vseh gledalcev. Igro so pripravili pod vodstvom tovarišice Majde Sukove. Navdušenje gledalcev je prav gotovo zahtevalo, da se takšne igrice še pripravljajo, nastopajočim pa je treba iskreno čestitati.

mp

Razstava starih predmetov na Ljubnem

Pionirski odred osnovne šole na Ljubnem ob Savinji je v okviru Jugoslovanskih pionirskih iger pod geslom »Radost v odkrivanju« uredil razstavo starih predmetov, ki so jo s krajšim kulturnim programom odprli v petek, 8. februarja.

V dveh učilnicah so okusno in estetsko prikazali predmete, ki so bili včasih sestavni del življenja domačinov Ljubnega in njegove okolice. Prikazali so črna kuhinjo, hišo in kamro. Poleg tega so pokazali vrsto starega orodja od terilnice za lan, kolovratov do volovskih jarmov. Zanimivi sta bili tudi zbirki starih li-

kalnikov in kavnih mlinčkov. Tudi starih ur ni manjkalo in te so še na razstavi kljub svoji častitljivi starosti odmerjale čas. Zanimiva je bila zbirka starega denarja in različnih ročnih del na hodnem platnu. Nekaj pa je bilo tudi predmetov, ki so kdo ve kdaj in s kom priromali in obstali na Ljubnem; kot na primer trojska čelada, rapir in nekateri stekleni predmeti.

Erez dvoma je bila razstava vredna ogleda in tako pionirji kot njihovi mentorji zaslužijo vso pohvalo. Škoda je le, da zbirka ne more ostati dalj časa na ogled obiskovalcem.

Osrednja proslava

Na osnovni šoli Biba Röck v Soštanju bo 22. tega meseca osrednja proslava ob 30. obletnici smrti pesnika Karla Destovnika Kajuha.

Na slovesnosti bo o Kajuhu govorila njegova soborka Vera Hreščak-Beblerjeva, v kulturnem programu pa bodo sodelovali člani Slovenskega gledališča v Trstu Mira Sarđoč, Stane Starešinič in Jože Kukeš. Rudolf Franci iz Ljubljane bo izvajal samospeve Rada Simonitiija, komorni ansambel iz Pesja pa bo zaigral pod vodstvom dr. Fenca »Serenado in Manuet«. Na proslavi bodo nastopili tudi združeni pevski zbori: moški zbor Kajuh, Saleški oktet, dekliški pevski zbor Gimnazije Velenje, mešani pevski zbor DPD Svoboda Soštanj in harmonikarski zbor glasbene šole Franca Koruna Kozeljskega iz Velenja.

hotel paka

hotel »PAKA«
telefon:
85-133 do 136

restavracija
»JEZERO«
tel. 85-170

VESELO PUSTOVANJE 1974

HOTEL »PAKA« VELENJE

vas vabi na veselo, že tradicionalno pustno rajanje na pustno soboto in pustni torek.

PRIPOROČAMO VAM VEČERNI PUSTNI MENU ZA 55 DIN s pustno večerjo vam bomo postregli v jedilnici in posebni sobi hotela.

NOČNI BAR bo odprt že ob 21. uri. Nov barski spored, ob 23. uri

NAJLEPŠE MASKE BOMO NAGRADILI na pustno soboto in pustni torek. V prodaji bodo pustni rekviziti.

KEGLJIŠČE HOTELA »PAKA« POSLUJE NORMALNO

V RESTAVRACIJI »JEZERO«

ni rezervacij. Vstop prost. Glasba že od 19. ure dalje. Igra kvartet »VIA SLAPOVI«.

REZERVACIJE V HOTELU »PAKA« IN POSLOVALNICI KOMPASA V CELJU Maske vlijudno vabljeni!

BODIMO VESELI IN NASVIDENJE!

